

INFORME-MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL CARRER DEL BOSC, 17 (Lloret de Mar, La Selva, Girona)

(Exp. número: 518 K121 N 392 2019/1-23310)

Direcció arqueològica:
ÒSCAR MATAS i PAREJA

Sabadell, 09 de març del 2019

Fitxa tècnica

Jaciment arqueològic: Carrer del Bosc, 17 de Lloret de Mar.

Permís: Exp. número: 518 K121 N 392 2019/1-23310

Dates de la intervenció: 23 febrer-08 de març de 2019

Terme municipal / comarca: Lloret de Mar / La Selva (Girona).

Tipus d'excavació: Intervenció arqueològica preventiva terrestre.

Motiu: Obres de construcció d'una piscina.

Promotor de l'obra: Miquel Àngel Gutiérrez Barceló

Direcció arqueològica: Òscar Matas i Pareja

Aixecament planimetria / digitalització de plànols: Òscar Matas i Pareja.

Fotografia: Òscar Matas i Pareja.

ÍNDEX

1	INTRODUCCIÓ: DADES DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA.....	4
2	SITUACIÓ GEOGRÀFICA.....	6
3	ANTECEDENTS HISTÒRICS I ARQUEOLÒGICS	8
3.1	ANTECEDENTS HISTÒRICS.....	8
3.2	ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS.....	11
4	METODOLOGIA ARQUEOLÒGICA.	13
5	DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS.....	14
6	INTERPRETACIÓ I CONCLUSIONS PRELIMINARS.....	15
7	BIBLIOGRAFIA	16
8	DOCUMENTACIÓ GRÀFICA.....	17
8.1	DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA.....	17
8.2	DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA.....	22

1- INTRODUCCIÓ: DADES DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA

La zona de la intervenció arqueològica, al carrer del Bosc, 17 de la Urbanització La Soleia, és situada a la zona oest del terme municipal de Lloret de Mar, tocant el límit amb el terme de Blanes, ambdós a la comarca de La Selva (Girona).

L'indret on es s'ha dut a terme l'actuació, s'inclou en una de les zones d'expectativa arqueològica, recollides a Pla d'Ordenació Urbana Municipal de Lloret de Mar (POUM)¹. Concretament l'**A16-La Soleia**, tal com recull l'article 316 (Restes arqueològiques) del POUM, que es basa en els jaciments recollits al inventari del Patrimoni Cultural Immoble Patrimoni Arqueològic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, al municipi de Lloret de Mar, per la qual cosa s'ha portat a terme una intervenció arqueològica preventiva de control, d'acord amb la normativa municipal i general en matèria patrimonial. Aquest fet obliga que totes les intervencions que afectin el subsòl per sota la cota actualment existent s'hauran de fer amb l'oportú seguiment arqueològic, d'acord amb la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni Cultural i el procediment fixat el Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

El jaciment de **La Soleia**, es localitza en algun punt imprecís d'aquesta urbanització, en el que eren antics camps de conreu de vinya i, posteriorment, maduixers. Es cita únicament la troballa de quatre objectes de naturalesa lítica: un ganivet de sílex amb retocs escaleriformes bilaterals, una rascadora transversal sobre quars, una rascadora lateral sobre quars i una ascla *levallois* sobre el mateix material que permeten situar cronològicament el jaciment entre el Paleolític Inferior i el Paleolític Mig (-300000 / -33000).

La present intervenció arqueològica venia motivada per la propera construcció d'una piscina al pati del darrera de la finca del carrer del Bosc número 17 de la urbanització La Soleia de Lloret de Mar (La Selva, Girona).

Davant aquest projecte de construcció, en una zona d'expectativa arqueològica, promogut pel Sr. Miquel Angel Gutierrez Barceló, les tasques arqueològiques foren

¹ AJUNTAMENT DE LLORET DE MAR (2018): Pla d'ordenació urbana municipal de Lloret de Mar. (Text refós, aprovació definitiva i modificacions posteriors). Actualitzat el 3 d'octubre de 2018. Lloret de Mar.

encarregades a l'arqueòleg **Òscar Matas i Pareja**. Els treballs arqueològics es van desenvolupar amb la supervisió de l'arqueòloga dels Serveis Territorials de la Generalitat de Catalunya a Girona, Montserrat Mataró, i amb els corresponents permisos emesos pel Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya:

-Exp. número 518 K121 N 392 2019/1-23310 (entre el 23 de febrer i el 8 de març de 2019).

Les tasques de control arqueològic es dugueren a terme entre els dies 7-8 de març de 2019.

2- SITUACIÓ GEOGRÀFICA

El municipi de Lloret de Mar té una superfície de 48.71 m², i limita amb els termes de Blanes (oest), Tossa de Mar (a l'est), i Vidreres (al nord i nord est), així com un petit sector dels termes de Maçanet de la Selva (nord) i de Tordera (al nord oest). Té una població de 39.363 habitants (2009).

Morfològicament, la zona forma part del batòlit granític de la Serralada Litoral. Destaquen alguns turons de poca alçada, com Montbarbat (332 m, al nord oest), el turó de Rossell (340 m, al nord est), el Puig del Pla (338 m), el Montgrós (332 m) i el puig d'Altamira (350 m, al nord). El litoral és format per una successió de cales i penya-segats, de llevant a ponent: Cala Morisca (limitant amb Tossa), la cova de les Falzies, la punta dels Calafats (o Baulenes), la platja de Canyelles, la cala Grau, la cala d'en Simó, la d'en Trons i es Frares, la gran platja de Lloret, el penya-segat del Castell de Lloret o de Sant Joan, la punta i la platja de Fenals, la punta Sureda, la platja de la Boadella i la punta i la platja de Santa Cristina, i finalment la punta del Canó i la platja del Treumal (límit amb Blanes). El terme municipal és molt muntanyós, excepte alguna zona poc accidentada al final de les valls de Fenals i de Lloret. En quant a la hidrografia, destacar la riera de Lloret, que es forma a les vessants de les muntanyes dels nord del terme, i que més avall, prop de les Alegries, desguassen les rieres de Montbarbat i de Rossell. El bosc de pinedes i suredes, ocupa bona part del terme municipal. A part de la vila de Lloret de Mar, el municipi comprèn el veïnat de les Alegries, el barri de Lloret de Dalt, la caseria de Sant Pere del Bosc, i nombroses urbanitzacions, com Canyelles, el Mas Rossell, Santa Cristina, Fenals, Pegueres, la Montgoda, Rocagrossa, Serrablava, Costa d'en Gallina o La Soleia (ja tocant amb el terme de Blanes). El municipi es comunica amb la variant de la N-II, que ressegueix tota la costa des de Malgrat a Tossa. La carretera C-63 arrenca de Lloret i enllaça en direcció nord, amb l'autopista AP7, l'autovia N-II i l'Eix Transversal (C-25), de Girona a Lleida, a prop de Vidreres i Santa Coloma de Farners².

² AA.VV. (2006). *Atlas comarcal i municipal de Catalunya*. Núm.10. Maresme. Selva. Enciclopèdia Catalana. Barcelona, p.148-153.

Es tracta d'una parcel·la situada a la urbanització de La Soleia, al terme municipal de Lloret de Mar, però molt a prop de límit oest amb el terme municipal de Blanes. S'accedeix per la carretera GI-682 en direcció Girona, en el tram entre Blanes i Lloret de Mar.

La intervenció es situa a l'interior de la finca situada al núm. 17 del carrer del Bosc, Urb. La Soleia de Lloret de Mar, amb referència cadastral: 4161412DG8146S0001ST.

La seva situació exacta és : coordenades UTM 31N/ETRS89 / X:484166.4m (E) / Y:4615981.2 m (N).

3- ANTECEDENTS HISTÒRICS I ARQUEOLÒGICS

3.1 Antecedents històrics

El poblament del terme de Lloret de Mar es remunta a l'època prehistòrica, on han aparegut alguns estris i eines del Neolític. Serà ja en època ibèrica quan, es confirma l'existència dels primers hàbitats permanents als poblats del puig del Castellet i el de Montbarbat (segle III aC). A l'època romana l'indret continuà sent habitat, com demostren les troballes del monument sepulcral romà dels Avellaneres de Can sala.

El primer document que testimonia l'existència del lloc o terme a l'edat mitjana és de l'any 966 (el 1966 la vila celebrà el mil·lenari); es tracta d'una escriptura per la qual els marmessors del comte Miró restitueixen al monestir de Ripoll la vall de Tossa, que limita a ponent *in termino de Loredo sive in rivo de Canelles*. Lloret degué mantenir-se sota jurisdicció comtal, ja que el 1002 consta en un document conservat a l'Arxiu Històric Fidel Fita d'Arenys de Mar que el comte Ramon Borrell segregà del terme de Maçanet l'alou *que vocant Lauredo* i el dona al vescomte de Girona Sunifred I; aquest terme s'estenia des de Sant Daniel (Tordera) i el castell de Forcadell (Blanes) fins a Maçanet, Caulès de Vidreres i Tossa.

A mitjan segle XI aquest alou fou infeudat pels vescomtes de Girona (després fusionats amb la casa de Cabrera) al magnat Humbert Odó de Montseny (dit també Humbert de Sesagudes), senyor dels castells de les Agudes, Montpalau i Palafolls. Humbert i la seva muller Sicarda (neta probablement de Sunifred, vescomte de Girona) feren bastir el castell de Lloret, del qual resten encara les ruïnes al promontori que domina la vila per ponent, entre les platges de Lloret i de Fenals.

El 1079 és esmentat aquest castell amb motiu de la consagració, a càrrec del bisbe de Girona Berenguer Guifre de Cerdanya, de la capella de Sant Joan del castell i de la primitiva parròquia de Sant Romà de Lloret, situada terra endins, a uns 3 km de la costa, a l'indret dit després de les Alegries. Sicarda, vídua ja d'Humbert, morí el 1103 al castell de Lloret, que deixà en indivís al seu fill Bernat, bisbe de Girona (1094-1111), i al gendre Gausfred, senyor del castell de Palafolls. La part del bisbe passà per testament al patrimoni del capítol canonical de la seu de Girona i la part dels Palafolls fou primer pignorada per Bernat de Palafolls (1171) al mateix capítol, i pocs anys després (1217) cedida en propietat per Guillem de Palafolls al seu germà Ramon de Palafolls, aleshores bisbe de Girona. Així és com el castell de Lloret s'integrà plenament en la senyoria eclesiàstica del capítol de la seu gironina.

El 1325 la jurisdicció alta o criminal passà a la casa de Montcada per donació de Jaume II a Ot de Montcada, senyor de la baronia veïna de Llagostera. Aquesta donació suscità llargs litigis entre els Montcada i el capítol catedralici, que intentà de resoldre'ls el 1657 mitjançant l'adquisició de la dita jurisdicció criminal als Montcada per 500 dobles d'or, cosa que no s'arribà a complir: el 1698 la jurisdicció civil de Lloret figura encara a càrrec del paborde de la Seu i la criminal a càrrec del comte de Montagut, successor dels Montcada. Des del segle XII el castell tingué castllans d'una dinastia que adoptà el cognom de *Lloret*. El darrer d'aquests castllans fou Guillem Ramon de Lloret: després del primer quart del segle XIV deixaren d'existir, com en molts d'altres indrets de Catalunya, pels problemes que creaven als barons.

Mentrestant, els vassalls de la baronia del terme del castell de Lloret (que el 1378 tenia 67 focs entre la parròquia de Sant Romà de Lloret i part de la de Sant Esteve de Caulès) eren obligats a prestar homenatge i jurament de fidelitat al paborde, i sotmesos, com registra l'historiador Pons i Guri, a l'ajut militar d'host i cavalcada, a la servitud de guaita i bada al castell en temps de guerra, a concórrer al viafora o sometent, al treball a les obres foranes, torre mestra i valls del castell, al dret i obligació de recollita (de recollir-se al castell amb els béns mobles, joies i bestiar en cas de guerra), a pagar una colla d'impostos (blat d'acapte, talles i questes, etc.), i als monopolis de la baronia, com el de la far ga de destret (on havien d'adquirir i adobar les eines) i el del vi vell (no podien vendre el vi de la pròpia collita fins que la pabordia hagués venut el seu).

Hi ha indicis de resistència pagesa i vilatana des del segle XIV, quan els lloretencs es negaren a la recollita, a la servitud de guaita i bada i a les obres de reparació del castell, cosa que motivà un plet iniciat el 1374 i resolt per la sentència arbitral de l'11 de juny de 1378, favorable al capítol gironí, sentència que els juristes consideren un precedent sobre els drets dels castells termenats de la Catalunya Vella (és esmentada en compilacions del dret de Girona). Tornem a tenir proves de la mateixa actitud de resistència a mitjan segle XV. Continuaren al llarg del temps els intents de deslliurar-se del lligam feudal i passar a ser una vila reial, cosa que no s'aconseguí fins al cap de més de tres segles: el 1788 pescadors i mariners es negaven a pagar drets de pesca i de ribatge al capítol, però la vila no fou incorporada a la corona fins després d'un llarg i costós plet iniciat el 1790, que durà dotze anys, ja a les acaballes del sistema jurisdiccional de l'Antic Règim.

La incipient vila era constituïda per dos carrers paral·lels que ocupaven la zona on avui hi ha els carrers de Sant Marc, Santa Cristina i una petita part dels de l'Hospital i Sant Romà, lluny encara de sa Carbonera. El desenvolupament de la població marinera fou accidentalment torbat per greus incursions de rapinya i flagells diversos: epidèmies, fams, temporals, etc. El 1534, els turcs desembarcaven a Lloret i saquejaven les cases de la vila. La vila, desproveïda de muralles a diferència de Blanes o Tossa, es defensava amb una simple palissada d'estaques ran de mar, i obtingué permisos de la monarquia (1570 i 1591) per a imposar determinades taxes per a obres de fortificació. Finalment fou bastida una fortalesa sota la direcció del mestre Joan Burgada, acabada el 1601, a la plaça de la Torre, consistent en una gran torre de planta circular amb torricons, campanes i peces d'artilleria³. Els darrers dies de l'any 1607 un greu temporal destruï moltes cases i la mateixa fortalesa. El llibre dels *Milloraments*, escrit pel rector Jaume Felip Gibert a la fi del mateix segle XVI, dona compte del redreç o ordinació del regisme municipal de la vila, que passà del primitiu sistema de consell obert o Universitat dels homes de Lloret a una nova estructuració de la representació permanent. Del mateix autor són unes *ordinacions per a l'ensenyament de minyons* i de la primera *Consueta* (1592) de la parròquia de Lloret, amb precioses notícies sobre els costums i l'organització de la vila⁴.

Durant el segle XVIII la població s'enriquí, els patrons i els mariners viatjaven pels ports de la Mediterrània i pels volts del 1778 emprengueren els primers viatges cap als ports d'Amèrica, oberts per Carles III a la navegació catalana. Des d'aleshores les indústries marítimes, especialment la construcció de vaixells i arts auxiliars i el comerç marítim dut a terme per la navegació d'altura constituïren la riquesa bàsica de la població, que visqué una bona expansió urbana i demogràfica. El 1787 l'increment havia estat important, i el cens de Floridablanca d'aquest any dona 2 573 h amb 590 persones matriculades a la marina. El viatger Francisco de Zamora registrà al pas per Lloret, a la fi del segle XVIII, l'activitat de fabricants de botes, teixidors de lli, corders, fabricants de taps, puntaires, i 4 embarcacions per al comerç amb Amèrica i 50 per al comerç amb Llevant i de cabotatge, a més de 80 barques de pesca, dedicades sobretot al seitó per a anxoves. A mitjan segle XIX Lloret tenia tres

³ LLINÀS, J. i altres (2003): *"El castell de Sant Joan de Lloret"*. Ajuntament de Lloret de Mar. Lloret de Mar.

⁴ CABAÑAS, C. (2012): *Petita història de Lloret de Mar*. Editorial Mediterrània. Barcelona / VILÀ I GALÍ, A. (2011): *L'església parroquial de Sant Romà de Lloret de Mar 1509-2009*. Ajuntament de Lloret de Mar. Lloret de Mar.

drassanes situades a l'actual passeig de Mar. La major part dels velers es dirigien a les Antilles i al Riu de la Plata, i algunes naus arribaven també a les Filipines pel cap de Bona Esperança i a Valparaíso. Així fortunes tant dels negocis marítims com de l'emigració a les antigues possessions ultramarines, sobretot a les Antilles, d'on alguns lloretencs tornaren rics i d'altres miserables; als primers els deien *americanos* i de la resta es deia irònicament que havien perdut la maleta a l'Estret. Aquesta prosperitat econòmica, que restà ben reflectida en l'urbanisme de la ciutat, embellida amb nous edificis com el de la casa de la vila, d'època isabelina, s'anà esllanguint al llarg de la segona meitat del segle XIX i entrà en una fase de crisi aguda a la fi del segle, quan Espanya perdé Cuba i les Filipines i desaparegueren tant les drassanes com la navegació d'altura⁵.

3.2 Antecedents arqueològics.

En quant als precedents arqueològics de l'indret, primerament indicar la presència d'un jaciment a la mateixa zona: el jaciment prehistòric, paleolític de **la Soleia**⁶ recollit a l'inventari del Patrimoni Cultural Immobile. Patrimoni arqueològic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. També s'inclou en una de les zones d'expectativa arqueològica, recollides a Pla d'Ordenació Urbana Municipal de Lloret de Mar (POUM)⁷. Concretament l'**A16-La Soleia**, tal com recull l'article 316 (Restes arqueològiques) del POUM, El jaciment es localitzava en algun punt imprecís d'aquesta urbanització, en el que eren antics camps de conreu de vinya i, posteriorment, maduixers. En aquest indret es cita la troballa únicament de quatre objectes de naturalesa lítica: un ganivet de sílex amb retocs escaleriformes bilaterals, una rascadora transversal sobre quars, una rascadora lateral sobre quars i una ascla levallois sobre el mateix material. Amb les minses dades publicades sobre el jaciment no és possible actualment precisar la localització exacte d'aquestes troballes.

⁵ DABAN I MASSANA, J. (2003).

⁶ LA SOLEIA. Fitxa núm.2206. Lloret de Mar. La Selva. Inventari del Patrimoni Cultural Immobile. Patrimoni arqueològic. Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya.

⁷ JACIMENT ARQUEOLÒGIC. Fitxa núm.A-16, PLA D'ORDENACIÓ URBANA MUNICIPAL DEL LLORET DE MAR (Text refós, aprovació definitiva i modificacions posteriors). Actualitzat el 3 d'octubre de 2018. Lloret de Mar. Ajuntament de Lloret de Mar.

Amb anterioritat s'han desenvolupat diverses intervencions arqueològiques de control, a la zona de la Soleia, totes amb resultats negatius, com la que es portà a terme al núm. 8 del carrer de Cantàbria durant el 2010⁸ (la memòria d'aquesta intervenció indica que la intervenció es porta a terme al número 26, incorrectament). La intervenció va consistir en l'obertura de sis rases les quals varen donar resultats negatius pel que fa a la localització de restes de material o estructures d'interès arqueològic.

D'altra banda, l'any 2011⁹ es portà a terme una nova intervenció preventiva, molt a prop, uns metres més nord, exactament a una parcel·la entre el carrer del Bosc (Ref.Cat. 41626 n°04) i el carrer de la Rioja (Ref.Cat. 41614, n° 06). Aquesta intervenció va consistir en una prospecció superficial i l'excavació de tres sondejos al carrer del Bosc, i quatre més al carrer de la Rioja, en tots els casos amb resultats negatius.

Durant l'any 2012¹⁰, es portà a terme una altra intervenció preventiva, al carrer de Múrcia, parcel·les 80 i 81. Aquesta va consistir en el seguiment de les obres de construcció d'un nou habitatge, i l'excavació de 7 rases i dos sondejos, amb resultats arqueològics negatius.

⁸ MERINO, J. (2010): *Memòria. Prospecció arqueològica al carrer de Cantàbria 26 (8) (Lloret de Mar, la Selva)*. Memòria núm. 8810. Inèdita. Servei d'Arqueologia. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Girona.

⁹ POU, R. (2011): *Memòria de la intervenció arqueològica preventiva al jaciment de la Soleia (Lloret de Mar, la Selva)*. Núm. 8371. Inèdita. Servei d'Arqueologia. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Girona.

¹⁰ BUCH LLORACH, M. (2012): *Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de Múrcia, parcel·les 80 i 81, Urb. la Soleia, Lloret de Mar (la Selva)*. Núm. memòria 10937. Inèdita. Servei d'Arqueologia. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Girona.

4- METODOLOGIA ARQUEOLÒGICA

El mètode de registre emprat en la present intervenció arqueològica s'inspira en el proposat per E.C. Harris¹¹ i per A. Carandini¹². Es tracta del registre objectiu dels elements (murs, estructures de combustió, paviments, tombes...) i estrats (de terra amb o sense material arqueològic) que s'exhumen. Es realitza una numeració correlativa d'aquests sota el nom d'**Unitats Estratigràfiques (U.E.)** que individualitzen els uns dels altres. Cada Unitat Estratigràfica s'enregistra en una fitxa en la que s'indica: la seva ubicació, la situació en les plantes i seccions, la definició i la seva relació posició física respecte a la resta d'unitats estratigràfiques amb que es relaciona.

L'organització i registre sobre el terreny és de tres tipus:

- Registre estratigràfic, amb Unitats Estratigràfiques **U.E.**
- Registre gràfic, amb el qual queden registrades les estructures i/o estrats mitjançant fotografia, topografia i dibuix arqueològic.
- Registre de materials mobles, que implica el seu rentat, marcatge, tria tipològica i inventari.

¹¹ HARRIS, E.C. 1979.

5- DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS.

Com ja hem indicat en els apartats anteriors, els treballs arqueològics duts a terme han estat propiciats per les obres de construcció d'una piscina al pati del darrera de la parcel·la del número 17 del Carrer del Bosc.

Amb anterioritat, s'havia efectuat una prospecció superficial dels terrenys on s'efectuarien aquestes obres per tal de localitzar materials arqueològics. Aquesta prospecció visual va resultar negativa.

Les tasques començaren amb el marcatge superficial al terreny de la zona a rebaixar, per efectuar el forat per després construir la piscina. Aquest rebaix, va ser efectuat amb una màquina de petites dimensions del tipus giratòria, amb l'ajuda de una altra màquina del tipus Bobcat, que anava enretirant les terres.

Les dimensions de la piscina a construir eren de 7 x 4.5 m (30 m²), i una fondària d'1.60 m, però el forat real que es va obrir, va ser de uns 8 metres de longitud, uns 5.5 metres d'amplada, i una fondària màxima d'uns 1.90m (a la zona oest) comptant amb l'espai que els constructors de la piscina necessitaven per construir-la.

Així, es van començar les tasques d'excavació de la piscina, excavant una petita franja, en tot el perímetre d'aquesta, per després assolir la fondària màxim en aquest punt (uns 1.90 m); a partir d'aquestes referències, es continuà l'excavació del forat, en direcció est, acabant per l'extrem sud est. La fondària màxima assolida a la banda est de la piscina, va ser d'uns 1.35 m, ja que la solera d'aquesta faria pendent descendent vers l'oest, assolint una cota màxima en aquest punt d'uns 1.90 m.

Durant aquestes tasques d'obertura del forat per construir la piscina, no es van localitzar restes arqueològiques, per tant els resultats han estat negatius.

¹² CARANDINI, A. 1996.

6- INTERPRETACIÓ I CONCLUSIONS PRELIMINARS

Així, després de concloure la present intervenció arqueològica preventiva, al pati posterior de la casa del carrer del Bosc, 17 de la Urbanització de la Soleia de Lloret de Mar, els resultats han estat negatius, no documentant-se cap estructura arqueològica. La prospecció arqueològica visual prèvia del terreny, també va resultar negativa.

Malgrat aquests fets, hauria de seguir-se controlant arqueològicament els futurs moviments de terres i obres a la zona de la urbanització de la Soleia, per tal d'intentar localitzar i delimitar el jaciment prehistòric del que únicament tenim notícies orals.

7- BIBLIOGRAFIA.

- AA.VV. (2006). *Atlas comarcal i municipal de Catalunya*. Núm.10. Maresme. Selva. Enciclopèdia Catalana. Barcelona, p.148-153.
- AJUNTAMENT DE LLORET DE MAR (2018): Pla d'ordenació urbana municipal de Lloret de Mar. (Text refós, aprovació definitiva i modificacions posteriors). Actualitzat el 3 d'octubre de 2018. Lloret de Mar.
- BUCH LLORACH, M. (2012): *Memòria de la intervenció arqueològica al carrer de Múrcia, parcel·les 80 i 81, Urb. la Soleia, Lloret de Mar (la Selva)*. Núm. memòria 10937. Inèdita. Servei d'Arqueologia. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Girona.
- CABAÑAS, C. (2012): *Petita història de Lloret de Mar*. Editorial Mediterrània. Barcelona.
- CARANDINI, A. (1996). *Historias en la tierra. Manual de excavación arqueológica*. (1ª ed.1981). Barcelona.
- DABAN I MASSANA, J. (2003): *Els pobles de la Selva: Lloret del Mar. Breu història de Lloret de Mar*. Servei d'Arxiu Municipal de Lloret de Mar. Lloret de Mar.
- FRIGOLA, J.; LLINÀS, J.; MONTALBAN, C. (2009): *Turó Rodó: un assentament ibèric tardà a Lloret del Mar*. Ajuntament de Lloret de Mar. Lloret de Mar.
- HARRIS, E.C. (1979). *Principios de estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona.
- ICC (2008): *Mapa comarcal de Catalunya. 1:50.000. La Selva-34*. Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya. Generalitat de Catalunya. Barcelona.
- LLINÀS, J. i altres (2003): *"El castell de Sant Joan de Lloret"*. Ajuntament de Lloret de Mar. Lloret de Mar.
- MERINO, J. (2010): *Memòria. Prospecció arqueològica al carrer de Cantàbria 26 (8) (Lloret de Mar, la Selva)*. Memòria núm. 8810. Inèdita. Servei d'Arqueologia. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Girona.
- POU, R. (2011): *Memòria de la intervenció arqueològica preventiva al jaciment de la Soleia (Lloret de Mar, la Selva)*. Núm. 8371. Inèdita. Servei d'Arqueologia. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Girona.
- VILÀ I GALÍ, A. (2011): *L'església parroquial de Sant Romà de Lloret de Mar 1509-2009*. Ajuntament de Lloret de Mar. Lloret de Mar.

8- DOCUMENTACIÓ GRÀFICA.

8.1 DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

FOTOGRAFIA 1 → Imatge de la façana de la casa, del carrer del Bosc, 17, des de l'est.

FOTOGRAFIA 2 → Panoràmica general de l'indret, amb el perímetre del forat de la piscina a excavar marcat, abans de començar la intervenció arqueològica, des del sud est.

FOTOGRAFIA 3 → Vista de la zona abans de començar la intervenció, des del sud oest.

FOTOGRAFIA 4 → Imatge dels treballs inicials d'obertura del forat de la piscina, des de l'est.

FOTOGRAFIA 5 → Una altra fotografia de la màquina efectuant l'obertura de la piscina, des del sud est.

FOTOGRAFIA 6 → Vista aèria de la màquina excavant el forat de la piscina, des de l'est.

FOTOGRAFIA 7 → Una altra imatge de la màquina obrint el forat de la piscina, des del sud est.

FOTOGRAFIA 8 → Panoràmica de les tasques d'obertura de la rasa, just a davant d'una parcel·la sense urbanitzar, al número 16 del carrer Canaletes, des de l'est.

FOTOGRAFIA 9 → Vista final del forat de la piscina totalment excavat, des del sud oest.

8.2. DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA.

PLÀNOL 1 → Situació general de la intervenció arqueològica, a carrer del Bosc, 17, de la urbanització de la Soleia, a Lloret de Mar, a prop del límit amb el terme municipal de Blanes.

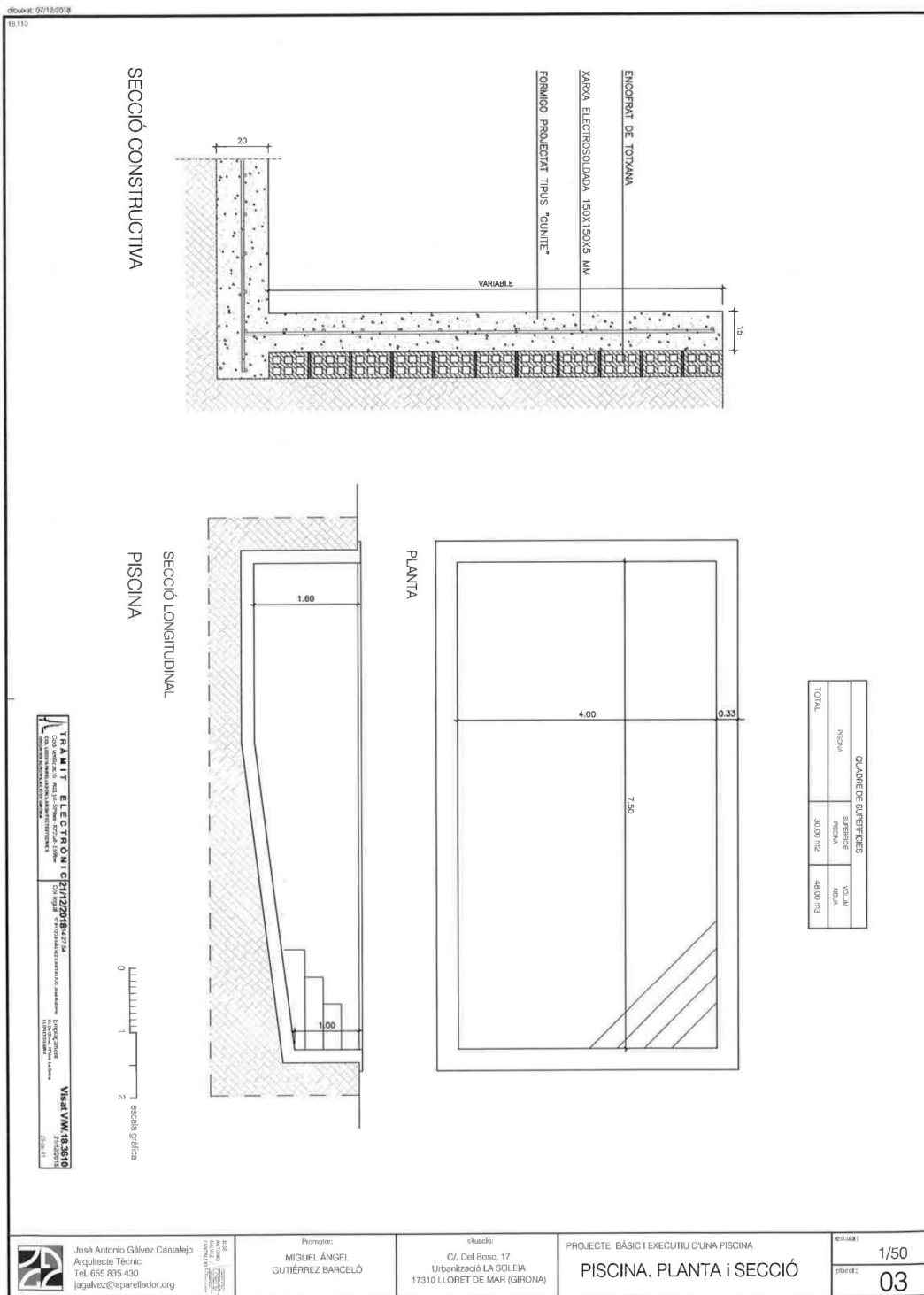
(Font: ICC. Plànol 1:50.000)

PLÀNOL 2 → Ubicació de la situació de la parcel·la del carrer del Bosc, 17 a la urbanització de La Soleia (Lloret de Mar). (Font: ICC. Plànol 1:5.000)

PLÀNOL 3 → Ortofotomapa amb la situació de la finca del carrer del Bosc, 17 a la urbanització de La Soleia (Lloret de Mar). (Font: ICC. Plànol 1:2.500)

PLÀNOL 5 → Planta i secció de la piscina a construir al carrer del Bosc, 17 Urb. La Soleia (Lloret de Mar), segons el projecte¹⁴.

¹⁴ GÀLVEZ, J.A. (2018): *Projecte bàsic i executiu d'una piscina. C. del Bosc, 17. Urb. La Soleia. Lloret de Mar (Girona)*. Lloret de Mar.